

V Praze dne 2. 5. 2018
č.j. MZP/2018/500/869

R o z h o d n u t í

Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy I, o odvoláních 1. **Obce Uhy** se sídlem Uhy 31, 273 24 Velvary, bez č.j. ze dne 13.6.2017, zastoupené na základě plné moci společností ŘANDA HAVEL LEGAL advokátní kancelář s.r.o. se sídlem Praha 1, Truhlářská 13-15, IČO 276 36 836, 2. **Obce Nelahozeves** se sídlem Školní 3, 277 51 Nelahozeves, bez č.j. ze dne 15.6.2017 proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje č.j. 068656/2017/KUSK OŽP/Chr ze dne 29.5.2017, kterým bylo v souladu s ust. § 47 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpadech“) rozhodnuto o způsobu rozdělení neodvedené části poplatku, vybraného za období od 1. června 2014 do 31. března 2016 za uložení odpadu na skládku Uhy, mezi obce Uhy a Nelahozeves.

Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy I, jako příslušný odvolací správní orgán podle § 72 odst. 1 písm. p) zákona o odpadech a § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů přezkoumalo napadené rozhodnutí podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu a rozhodlo takto:

Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje č.j. 068656/2017/KUSK OŽP/Chr ze dne 29.5.2017

r u š í

a věc se vrací k novému projednání a rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Středočeského kraje (dále jen „KÚSK“) rozhodl rozhodnutím č.j. 072432/2015/KUSK OŽP/Chr ze dne 19.7.2016 na základě návrhu Obce Nelahozeves podle ustanovení § 47 odst. 1 zákona o odpadech o tom, že společnosti FCC Uhy, s.r.o., IČO 625 86 611 (provozovatel skládky Uhy) se ukládá povinnost zaplatit neodvedenou část poplatku za uložení odpadu za účelem odstranění na skládku Uhy obcím Nelahozeves a Uhy (obce, na jejichž katastru se skládka Uhy nachází) za období od 1.6.2014 do 31.3.2016 způsobem, uvedeným v tabulce na str. 1 a 2 tohoto rozhodnutí, a to v termínu do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Toto rozhodnutí bylo v odvolacím řízení zrušeno rozhodnutím MŽP č.j. 2796/500/16, 63172/ENV/16 ze dne 27.1.2017 a věc vrácena k novému projednání spolu s právním názorem odvolacího orgánu. Po novém projednání vydal KÚSK ve věci nové rozhodnutí č.j. 068656/2017/KUSK OŽP/Chr ze dne 29.5.2017. Proti tomuto rozhodnutí se včas odvolala Obec Uhy, zastoupená na základě plné moci společností ŘANDA HAVEL LEGAL advokátní kancelář s.r.o. se sídlem Praha 1, Truhlářská 13-15, IČO 276 36 836, podáním bez č.j. ze dne 13.6.2017 a Obec Nelahozeves podáním bez č.j. ze dne 15.6.2016.

Ve svých odvoláních namítají účastníci řízení toto:

I. Obec Uhy:

1. KÚSK opětovně konstruuje vlastní definice pojmu „skládka“ pro účely rozdělení poplatku. Společnost s tímto názorem zásadně nesouhlasí. Zákonná definice pojmu „skládka“ je obsažena v části první zákona o odpadech nazvané „Základní ustanovení“. Systematickým výkladem je proto třeba dovodit, že zde obsažená definice se použije pro celý text zákona o odpadech včetně jeho části osmé, upravující m.j. i poplatky. Z žádného ustanovení části osmé zákona o odpadech nevyplývá, že by pro účely výkladu této části zákona měl být pojem „skládka“ vykládán jinak, než ve zbytku tohoto právního předpisu. KÚSK svůj názor založil na definici pojmu „skládka“, obsažené v již zrušených zákonech č. 62/1992 Sb., o poplatcích za uložení odpadu a č. 125/1997 Sb. o odpadech.
2. Důvodová zpráva k zákonu o odpadech, o které KÚSK uvádí, že z ní plyne, že „právní spojitost v institutu poplatky za uložení odpadů je zachována“ neříká nic o způsobu dělení poplatků mezi více obcí, na jejichž katastrálním území se skládka nachází. Důvodová zpráva rovněž neobsahuje žádný náznak toho, že by pojem „skládka“ užitý v § 48 zákona o odpadech měl být vykládán jinak, než pojem „skládka“ dle § 4 zákona o odpadech.
3. Pojem „skládka“ je jednoznačně definován v zákoně o odpadech jako „zařízení zřízené v souladu se zvláštním právním předpisem a provozované ve třech na sebe bezprostředně navazujících fázích provozu“, přičemž tyto fáze jsou definovány v § 4 zákona o odpadech. Za skládku ve smyslu § 48 zákona proto nelze považovat pouze dílčí část skládky, která je dlouhodobě provozována jako jediné zařízení sloužící k odstraňování odpadů a jejíž jednotlivé části jsou provozovány v různých fázích provozu skládky ve smyslu zákona o odpadech. Skládka tvoří jediné zařízení a jediný funkční celek, jehož etapa IV je provozována v I. fázi (ukládání odpadu), zatímco etapy I. – III. jsou provozovány ve druhé, případně třetí fázi (uzavírání, rekultivace, následná péče o skládku). Celé toto zařízení je třeba považovat za skládku i ve vztahu k § 48 zákona o odpadech.

4. I dotčené orgány veřejné správy včetně KÚSK a MŽP etapy I. – IV. skládky jako jedinou skládku ve smyslu zákona o odpadech chápou. Skládka je jako jediné zařízení vedena také v informačním systému odpadového hospodářství (ISOH), v informačním systému integrované prevence a v Plánu odpadového hospodářství Středočeského kraje pro období 2016 - 2025.
5. Plošná výměra provozních objektů skládky v k.ú. Uhy je výrazně vyšší, než uvádí KÚSK. Celý areál provozního zázemí skládky má plochu 7 335 m². Do plochy provozního zázemí je třeba zahrnout nejen plochu stavebních objektů, nýbrž i velikost manipulačních ploch, umístěných v této části skládky.
6. Pokud společnost FCC Uhy v prvotních etapách budování skládky (v době, kdy skládka byla pouze na katastru obce Uhy) odváděla poplatky pouze obci Uhy, postupovala v souladu se zákonem. Nebylo možné vyplácet část poplatků obci Nelahozeves, protože by tím došlo k porušení zákona o odpadech. Snaha správního orgánu řešit domnělou nespravedlnost v rozdělení poplatků jde nad rámec jeho pravomocí.
7. Odvolatelka poukazuje na rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 10A 246/2010, kde podle společnosti soud hodnotil postup KÚSK a MŽP ve shodném typu správního řízení, jehož předmětem bylo uložení povinnosti provozovateli zařízení určeného k odstraňování odpadů nacházejícího se v katastrálním území více obcí. MŽP zde dovozovalo, že je nutno vycházet z ust. § 48 zákona o odpadech, z něhož jednoznačně plyne, že poplatek je dělen mezi obce proporcionálně podle toho, jak velkou část z celkové rozlohy skládky představuje území jednotlivých obcí, bez ohledu na to, na které části skládky zrovna v daném okamžiku probíhá skládkování. Skládkou je třeba rozumět celý prostor daného zařízení, nikoliv jenom místo, kde je zrovna nakládáno s odpady. Podle odůvodnění rozsudku zákon nestanoví, že se poplatek za ukládání odpadů po dobu provozování skládky odvádí konkrétně jen té obci, na jejímž katastrálním území leží ta část skládky, na kterou je v konkrétním čase fakticky odpad uložen. Rozhodnou skutečností pro proporcionální rozdělení poplatku mezi obce, na jejichž katastrálním území skládka leží, je prostor, určený k provozování skládky jako stavby. KÚSK měl v projednávaném případě rozhodovat stejným způsobem a uplatňovat shodnou interpretaci jednotlivých ustanovení zákona o odpadech, jak ji předestřel Městský soud ve shora citovaném rozsudku.
8. KÚSK se v napadeném rozhodnutí odmítl zabývat námitkami odvolatelky, vznesenými v jejím vyjádření ze dne 23. května 2017. Konstatoval toliko, že toto vyjádření je v rozporu s právním názorem MŽP. Takovéto odůvodnění je naprosto nedostatečné.
9. Odvolatelka navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání KÚSK, a aby odvolatelce přiznal náklady právního zastoupení, které KÚSK vyčíslí.

II. Obec Nelahozeves

1. Obec Nelahozeves napadá odvoláním výrok rozhodnutí v části, která určuje část vybraných poplatků, které mají být zaplacený obci Uhy (sloupec v tabulce, označený jako „Obec Uhy“). Souhlasí s tím, aby jí (tedy obci Nelahozeves) bylo zaplaceno to, co je uvedeno ve sloupci „Obec Nelahozeves“ v tabulce, nicméně je toho názoru, že jí mělo být přiznáno více. Pouze obci Nelahozeves mají být uhrazeny poplatky, vybrané za odpady, jež byly uloženy na katastrálním území

- obce Nelahozeves. Relevantním hlediskem je plocha úložiště odpadů a nikoliv plocha celé stavby skládky, zahrnující i související provozní objekty.
2. KÚSK v odůvodnění odvoláním napadeného rozhodnutí výslovně odkazuje na rozsudek vrchního soudu v Praze č.j. 5A 100/98-27 a konstatuje, že skládkou se rozumí „prostor skutečně sloužící k ukládání odpadů za účelem jejich zneškodnění“. Přesto KÚSK považuje pro dělení poplatků za podstatná i obslužná zařízení skládky.
 3. V minulosti v souvislosti s provozem I. – III. etapy kdy byl odpad ukládán na území obce Uhy, nebyla obec Nelahozeves příjemcem poplatku, ačkoliv část stavby skládky v rozsahu přinejmenším částí příjezdové komunikace se nacházela i na území obce Nelahozeves. Tato příjezdová komunikace byla zahrnuta do stavebního povolení Městského úřadu Velvary ze dne 26.5.1994, č.j. 803-390/94-Výst, jímž byla povolena I. etapa. V duchu této logiky ani ve IV. etapě, kdy se odpady ukládají pouze na katastru obce Nelahozeves, neměly být zohledňovány ty části skládky, na kterých nedochází k ukládání odpadů. Tím, že správní orgán postupoval odlišným způsobem vůči obci Nelahozeves na jedné straně a obci Uhy na straně druhé, zatížil své rozhodnutí nezákonností.
 4. Obec akceptuje, že část poplatků, vybraných v rozhodném období za uložení odpadů, použitých k dotvarování tělesa skládky na plochách etap I. – III. skládky, náleží obci Uhy. Nesouhlasí pouze s tím, aby byly mezi obě obce děleny poplatky, vybrané za uložení odpadů v rámci etapy IV.
 5. Obci není zřejmé, proč správní orgán vypočítává podíly obcí na vybraných poplatcích „z plochy skládky postupně, a to zkolaudované 1. fáze (...) a následně se započtením zkolaudované 2. fáze (...) výstavby skládky...“, když podle právního názoru MŽP pro účely rozdělení poplatku splňují definici skládky jednotlivé etapy. Správní orgán měl tedy kalkulovat s etapou jako celkem a nikoliv postupně s jejími kolaudovanými fázemi. Ostatně některé fáze z různých etap se navzájem překrývají.
 6. Obec navrhuje, aby napadené rozhodnutí v rozsahu vymezeném jejím odvoláním zrušil a v této části vrátil věc správnímu orgánu 1. stupně k novému projednání (za předpokladu, že prvostupňový orgán sám tomuto odvolání v plném rozsahu nevyhoví).

ČIŽP postoupila odvolání včetně kompletního spisového materiálu a svého právního názoru odvolacímu orgánu. Odvolací orgán po prostudování spisového materiálu dospěl k těmto závěrům:

Podle ust. § 46 odst. 2 zákona o odpadech provozovatel skládky vybírá poplatek od původce při uložení odpadů na skládku. Podle první věty ust. § 48 odst. 1 zákona o odpadech je základní složka poplatku příjmem obce, na jejímž katastrálním území skládka leží. Zákon o odpadech stanoví dále ve svém § 48 odst. 1 (druhá věta), že v případě, že skládka leží na katastrálních územích několika obcí, dělí se tento příjem (základní složka poplatku) proporcionalně podle velikosti části skládky ležící v katastrálních územích těchto obcí. Pokud provozovatel skládky neodvedl obci vybraný poplatek ve stanovené lhůtě, uloží mu povinnost zaplatit poplatek krajský úřad, který vydal souhlas k provozování skládky, rozhodnutím, na návrh příjemce poplatku (§ 47 odst. 1 zákona o odpadech).

Návrh bez č.j. ze dne 15.5.2015 příjemce poplatku za skládkování na skládce Uhy obce Nelahozeves na uložení povinnosti zaplatit neodvedený poplatek za ukládání odpadu byl KÚSK doručen dne 15.5.2015. I. – III. etapa skládky leží výhradně v k.ú. Uhy, proto v době předcházející počátku ukládání odpadu v rámci IV. etapy (léta 1994 – květen 2014) byla příjemcem tohoto poplatku pouze obec Uhy. Od června 2014 se odpad ukládá v rámci IV.

etapy z drtivé většiny na k.ú. Nelahozeves, na k.ú. Uhy probíhalo ukládání odpadu v nepatrném množství pouze v rámci dotvarování tělesa skládky. Převážná část stavby „SKLÁDKA UHY – IV. ETAPA rozšíření skládky odpadů“ se nachází na pozemcích v k.ú. Nelahozeves (pozemky parc. č. 282/38, 282/39, 284/31, 284/38, 284/60) a jen nepatrná část mimo těleso skládky v k.ú. Uhy (pozemek parc. č. 245/23).

V daném případě je meritem problému otázka, co má být v kterém období započteno do plochy skládky, z níž se poplatky počítají. Zhruba řečeno obec Uhy je toho názoru, že je třeba poplatky počítat z celé plochy skládky Uhy včetně těch ploch, kde je skládkování ukončeno (ukončená I. II. a téměř ukončená III. etapa skládky leží na jejím území, ukončením se zde myslí vlastní proces skládkování, tedy 1. fáze ve smyslu ust. § 4 odst. 1 písm. j) zákona o odpadech), zatímco obec Nelahozeves má za to, že poplatky se mají počítat jen z plochy, kde se aktivně ukládá odpad (IV. etapa ležící na území obce Nelahozeves). Provozovatel skládky v nejistotě, jak má poplatky rozdělit, zvolil pro období červen 2014 – leden 2015 uložení sporné části poplatku do soudní úschovy a od února 2015 na vázaném účtu a na účet obce Uhy zasílal jen částku, kterou považoval za nespornou.

Zákon nijak neřeší, jak v takovém případě, kdy se skládka „stěhuje“ z katastru jedné obce na katastr druhé obce, postupovat při rozdělení poplatků mezi dotčené obce. Toto rozdělení by měl provést a realizovat provozovatel skládky, zákon však nezná přímé řešení pro případ, že se k tomu ve složité situaci provozovatel necítí kompetentní. Zde je třeba podotknout, že příslušný orgán odpadového hospodářství nemá přímo zákonem danou kompetenci stanovit, v jakém poměru má být poplatek za skládkování mezi dotčené obce rozdělen. Provozovatel skládky Uhy společnost FCC Uhy, s.r.o., tedy vyplácel jen tu část poplatků, jejíž příjemce byl nesporný, a zbylou část poplatků deponoval do doby, než krajský úřad na návrh některého z potenciálních příjemců poplatku uloží provozovateli skládky, aby poplatek zaplatil.

Základem pro rozdělení poplatků za skládkování mezi obce, na jejichž katastru se skládka nachází, má podle názoru odvolacího orgánu být plocha pozemku, uvedeného ve stavebním povolení aktuálně využívané části skládky, zvětšená o plochu, kterou zabírají používaná obslužná zařízení (např. příjezdová komunikace, oklepová rampa, administrativní budova) i když tato byla povolena již dříve. V případě skládky Uhy je to tedy plocha, daná ve stavebním povolení pro IV. etapu a dále plochy, na kterých je umístěna provozní budova včetně autováhy, oklepová rampa, mycí rampa, jímka průsakových vod J1, jímka průsakových vod JZ, plynové hospodářství – kogenerace s trafostanicí, požární nádrž a příjezdová komunikace. Pro tento názor, vyslovený již ve stanovisku MŽP č.j. 50394/ENV/14 ze dne 23.7.2014, má odvolací orgán tyto důvody:

1. Podle ustanovení § 4 odst. 1) písm. i), j), k), l) zákona o odpadech se skládkou rozumí zařízení zřízené v souladu se zvláštním právním předpisem a provozované ve třech na sebe bezprostředně navazujících fázích provozu, přičemž první fází provozu skládky je provozování zařízení k odstraňování odpadů jejich ukládáním na nebo pod úroveň terénu, druhou fází provozu skládky je provozování zařízení k případnému využívání odpadů při uzavírání a rekultivaci skládky a třetí fází provozu skládky je provozování zařízení určeného k nakládání s odpady za účelem zajištění následné péče o skládku po jejím uzavření. Tzv. skládka Uhy jakožto celek tuto definici skládky podle § 4 odst. 1 zákona o odpadech nespĺňuje, protože byla povolována, provozována a částečně i kolaudována postupně ve čtyřech etapách, přičemž každá ze čtyř etap prošla či teprve projde třemi fázemi definovanými v ust. § 4 odst. 1 písm. j), k) l) zákona o odpadech. Přitom některé fáze z různých etap se navzájem překrývají nebo dokonce předbíhají (1. fáze IV. etapy následuje časově až za 3. fází I. etapy), což je v rozporu s definicí skládky („provozované ve třech **na sebe**

bezprostředně navazujících fází provozu“) a každá z těchto etap samostatně definici skládky naopak splňuje. Je tedy na místě považovat minimálně z hlediska rozdělení poplatků čtyři etapy tzv. skládky Uhy za čtyři samostatné skládky, které mají společné technické zázemí.

2. Každá ze čtyř etap skládky Uhy byla samostatně povolena i kolaudována, a to včetně vodohospodářských děl se stavbou souvisejících, přičemž prvé povolení je z r. 1994 a prozatím poslední z r. 2013, tedy v rozmezí 19 let. Konkrétně stavba „skládky TKO a PO Uhy“ a dočasných objektů staveniště byla povolena rozhodnutím Stavebního úřadu Městského úřadu Velvary č.j. 803-390/94-Výst. ze dne 26.5.1994 na poz. parc. č. 245/8 v k.ú. Uhy. Stavba „SKLÁDKA UHY – IV. ETAPA rozšíření skládky odpadů“ prošla kompletním samostatným stavebním řízením, které vedl Stavební úřad Městského úřadu Kralupy nad Vltavou (rozhodnutí o umístění stavby č.j. MUKV 21611/2012 VYST z 9.7.2012, stavební povolení č.j. MUKV 40674/2013 VYST z 29.11.2013, kolaudační souhlas č.j. MUKV 22893/2014 VYST z 2.6.2014 pro 1. fázi výstavby a č.j. MUKV 4510/2016 VYST z 23.2.2016 pro 2. fázi výstavby. Jak bude vysvětleno dále, „fázi výstavby“ se zde myslí část plochy skládky, nikoliv časový úsek vývoje skládky podle zákona o odpadech). Jako samostatná stavba „Skládka Uhy – IV. etapa rozšíření skládky odpadů – vodní díla“ byla také povolena a kolaudována vodohospodářská díla se IV. etapou skládky související (stavební povolení č.j. MUKV 40549/2013 OŽP ze dne 28.11.2013, kolaudační souhlas č.j. MUKV 20062/2014 OŽP ze dne 2.6.2014).
3. Smyslem ustanovení § 48 zákona o odpadech je kompenzovat obcím, na jejichž katastrech skládka leží, újmy, které jim v souvislosti s provozem skládky vznikají (prašnost, zvýšené dopravní zatížení apod.). Zákon však nikterak neřeší případy, kdy je skládka postupně provozována na katastrálním území více než jedné obce tak, že se proces skládkování postupně přesunuje v různých obdobích z katastru jedné na katastr druhé obce. Mechanický výklad ustanovení § 48 zákona o odpadech (dělit základní složku poplatku proporcionálně mezi dotčené obce podle velikosti části skládky ležící v katastrálních územích těchto obcí, přičemž by se za základ brala celková plocha skládky včetně dávno uzavřených částí, by vedl k tomu, že by v pozdějších fázích provozu skládky poplatek dostávaly i obce, kde už skládkování neprobíhá a tudíž žádnou újmu v souvislosti s provozem skládky netrpí. Takovýmto mechanickým způsobem výkladu zmíněného ustanovení by jeho smysl nemohl být naplněn, zatímco výklad, použitý v tomto rozhodnutí, princip příjmu poplatku jako kompenzace za újmu, způsobenou provozem skládky, důsledně respektuje.
4. Podle ust. § 46 odst. 4 zákona o odpadech platí, že pokud je původcem obec a ukládá odpad na skládku, která je na jejím katastrálním území, nevybírání se od této obce základní složka poplatku. Pokud by se za skládku i pro tento účel brala celková plocha skládky včetně dávno uzavřených částí, docházelo by k tomu, že by obec, jejíž odpad je ukládán zcela mimo její katastrální území, za toto ukládání základní složku poplatku vůbec neplatila. Obec, na jejímž katastru je odpad ukládán, by tak nemohla za odpad, ukládaný prvou obcí, obdržet základní složku poplatku, protože ta by nebyla vybrána. Tento stav je ve zřejmém rozporu s ust. § 48 odst. 1 zákona o odpadech. Z toho důvodu je odvolací orgán obecně toho názoru, že provozovatel skládky v případě, že aktuálně provozovaná část skládky (tedy ta, na kterou se ukládá odpad) leží na území více katastrálních území obcí, má od každé z těchto obcí za ukládání jejího odpadu vybírat poplatek, který odpovídá množství ukládaného odpadu a procentu plochy

skládky, ležící mimo katastr této obce. Suma takto vybraných poplatků se pak rozdělí mezi dotčené obce poměrem, který odpovídá poměru ploch skládky na příslušných katastrech. Pouze takto je možné zohlednit jak nerovnost mezi množstvími odpadu, ukládanými jednotlivými obcemi, tak i nestejnou velikost ploch skládky, nacházejících se na jednotlivých katastrech. Aktuálně provozovanou částí skládky je třeba rozumět v případě skládky Uhy plochu uvedenou ve stavebním povolení příslušné etapy zvětšenou o plochu technického zázemí, povoleného sice jako součást předchozích etap, ale využívaného aktuálně pro provoz skládky.

Odvolací orgán má tedy shodný názor jako KÚSK na to, co je třeba považovat za skládku a z toho plynoucí rozdělení poplatků. Odvolací orgán také stejně jako KÚSK respektuje názor, vyslovený v rozsudku Městského soudu v Praze (č.j. 9 Ca 209/2009-40 z 21.11.2012), že rozdělovat lze jen poplatky již vybrané. Na základě odvolání obce Nelahozeves i obce Uhy se odvolací orgán nově podrobně zabýval otázkou, jaká je plocha objektů, povolených v rámci I. etapy a využívaných i pro provoz IV. etapy skládky. Po nahlédnutí do projektové dokumentace stavby uznal odvolací orgán, že objekt SO 106 Příjezdová komunikace se skutečně nachází zčásti na katastru obce Nelahozeves, a tudíž na podíl z vybraných poplatků, příslušející ploše, ležící na katastru obce Nelahozeves, nemá obec Uhy nárok. Na druhé straně dospěl odvolací orgán k názoru, že k provozu IV. etapy skládky jsou nutné nejen výše uvedené objekty, ale i komunikace mezi nimi, po kterých je odpad přepravován od příjezdové komunikace na místo uložení a příslušné manipulační plochy (dosud byla zohledněna pouze plocha objektů, které na těchto komunikacích leží). Tyto plochy, pokud leží na k.ú. Uhy, je tedy nutné také započítat do plochy technického zázemí skládky a podíl z vybraných poplatků, příslušející ploše těchto komunikací, naopak přiznat obci Uhy. Proto odvolací orgán odvoláním napadené rozhodnutí ruší a věc vrací orgánu I. instance, který v dalším řízení zohlední výše uvedené.

K námitkám účastníků řízení:

I. Obec Uhy.

1. Není pravdou, že by KÚSK konstruovalo vlastní definice pojmu „skládka“, a už vůbec tak nečiní na základě zrušených předpisů. KÚSK se naopak striktně drží definice tohoto pojmu tak, jak je obsažena v § 4 odst. 1 písm. i) v současnosti platného zákona o odpadech. Zde je skládka definována jako „zařízení zřízené v souladu se zvláštním právním předpisem ... a provozované ve třech na sebe bezprostředně navazujících fázích provozu“. Názor odvolatelky, že I., II., III. a IV. etapa skládky Uhy mají být považovány za jedinou skládku, naopak v zákoně o odpadech uvedené definici skládky odporuje, a sice v tom, že, jak už bylo výše uvedeno, každá z těchto etap se nachází v jiné fázi, přičemž se některé fáze z různých etap navzájem překrývají nebo dokonce předbíhají (1. fáze IV. etapy následuje časově až za 3. fází I. etapy) Podmínka, uvedená v definici skládky („zařízení ... provozované ve třech **na sebe bezprostředně navazujících** fázích provozu“) tak není splněna. Každá ze čtyř etap skládky samostatně definici skládky naopak splňuje. Z toho důvodu (a z dalších důvodů výše uvedených) považuje odvolací orgán názor, vyslovený v odvoláním napadeném rozhodnutí, že se pro účely rozdělení poplatku (vybraného za ukládání odpadu během IV. etapy) do plochy skládky nezapočítávají etapy I. – III. skládky (kromě společného technického zázemí) za správný a v souladu se zákonem o odpadech.
2. Rozhodnutí KÚSK se skutečně odkazuje na první zákon o poplatcích za uložení odpadu č. 62/1992 Sb. a dovozuje, že právní spojitost v institutu poplatky za uložení

odpadu je zachována, což je v souladu s názorem Vrchního soudu v Praze (rozsudek č.j. 5 A 100/98-27), nelze však říci, že by toto rozhodnutí bylo založeno pouze na definici skládky tam uvedené. Odvolací orgán chápe výše uvedený názor KÚSK jako pouze podpůrný argument, přičemž za zásadní pokládá to, co je uvedeno výše ve vypořádání námítky č. 1 obce Uhy.

3. Bylo již vypořádáno pod bodem 1.
4. Skládky Uhy je skutečně vedena v některých registrech jako jedno zařízení. Má to důvody jednak místní (etapy na sebe místně navazují) a jednak historické (v době povolování první etapy nebyl konečný rozsah skládky znám, mezi povolením I. a IV. etapy uběhlo 19 let). Odvolací orgán podotýká, že např. v ISOH je dotčená skládka skutečně vedena jako jediné zařízení, ovšem celé umístěné na k.ú. Uhy. V ISOH jsou tedy uvedeny pouze první tři etapy, protože IV. etapa je už na k.ú. Nelahozeves, v ISOH v této souvislosti neuvedeném. Přesně totéž platí také o zápisu skládky Uhy v informačním systému integrované prevence i v Plánu odpadového hospodářství Středočeského kraje – i zde jsou v rubrice „Umístění zařízení“, resp. „Obec“ uvedeny pouze Uhy. Katastr obce Nelahozeves není v souvislosti s umístěním skládky v žádném ze tří registrů, zmiňovaných odvolatelkou, vůbec uveden. Je-li podle těchto registrů dotčené zařízení k odstraňování odpadů uvedeno pouze na k.ú. Uhy, přičemž na k.ú. Uhy se nacházejí pouze první tři etapy, je zřejmé, že zápisy v odvolatelkou uváděných registrech mají pouze evidenční význam.
5. Námitce se vyhovuje – viz výše.
6. Odvolací orgán souhlasí s tím, že provozovatel skládky postupoval v souladu se zákonem, když v době, kdy skládka byla pouze na katastru obce Uhy, odváděl poplatky, zaplacené dalšími subjekty, tedy i obcí Nelahozeves, obcí Uhy. Trvá však na tom, že poplatky jakožto kompenzace za újmu, způsobenou provozem skládky, mají být vypláceny jen těm subjektům, které takovou újmu skutečně trpí.
7. K námitce odvolací orgán především konstatuje, že správní orgány obecně nejsou vázány rozsudky, které soudy vydávají v causách, týkajících se jiných subjektů a jiných předmětů řízení. Rozsudek, na který odvolatelka poukazuje, nadto primárně řeší jiný problém, než o který jde v případě skládky Uhy, totiž otázku, zda mají být poplatky za skládkování vybrány a přerozděleny i za dobu, kdy místo (šlo o odkaliště Panský Les), nemělo vůbec statut skládky (nebylo zařízením na odstraňování odpadů ve smyslu zákona o odpadech) nýbrž bylo pouze vodohospodářským dílem. A konečně odvolací orgán zcela sdílí názor soudu, vyslovený ve zmíněném rozsudku, totiž že rozhodnou skutečností pro proporcionální rozdělení poplatku mezi obce, na jejichž katastrálním území skládka leží, je prostor, určený pro provozování skládky jako stavby bez ohledu na to, ve kterém místě se zrovna odpad ukládá. Soud konstatuje, že vymezení prostoru pro stavbu se děje rozhodnutím. Odvolací orgán zde připomíná, že každá ze čtyř etap skládky Uhy byla stavebně povolována samostatně, tedy existují čtyři samostatná v různé době vydaná povolení, zatímco pro odkaliště Panský Les bylo vydáno povolení jediné, takže obě causy nelze srovnávat.
8. MŽP jakožto odvolací orgán ve svém rozhodnutí MŽP č.j. 2796/500/16, 63172/ENV/16 ze dne 27.1.2017 zrušil původní rozhodnutí KÚSK č.j. 072432/2015/KUSK OŽP/Chr ze dne 19.7.2016 a věc vrátil k novému projednání spolu s právním názorem odvolacího orgánu. Tento právní názor je pro prvoinstanční orgán závazný a není nutné, aby se prvoinstanční orgán s opakovanou námitkou vypořádával jinak, než poukazem na právní názor odvolacího orgánu.
9. Podle ustanovení § 79 odst. 3 správního řádu nese (pokud zákon nestanoví jinak) účastník řízení své náklady, s řízením spojené. Náklady na právní zastoupení nemohou proto být odvolatelce přiznány.

II. Obec Nelahozeves.

1. Odvolací orgán souhlasí s názorem obce potud, že plocha celé skládky (tedy všech čtyř etap) není relevantním hlediskem pro rozdělení poplatků. Za relevantní považuje, jak je výše uvedeno a zdůvodněno, pouze plochu IV. etapy skládky, avšak zvětšenou o plochu, na které jsou umístěna zařízení, která byla sice povolena a kolaudována v rámci předchozích etap, jsou pro provoz IV. etapy využívána a bez nich nelze skládku na ploše IV. etapy vůbec provozovat. Konkrétně se jedná o provozní budovu včetně autováhy, oklepovou rampu, mycí rampu, 2 jímky průsakových vod, plynové hospodářství - kogenerace s trafostanicí, požární nádrž, komunikace a manipulační plochy. Všechny tyto objekty jsou pro provoz IV. etapy skládky nezbytné. Kromě toho všechny jmenované objekty (mimo požární nádrž) mají přímý kontakt buď přímo s odpady anebo s látkami, které z odpadů pocházejí (průsakové vody ze skládky, bioplyn), takže těmito látkami je nebo může být dotčen katastr obce Uhy, kde jsou tato zařízení umístěna.
2. Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. i) zákona o odpadech je skládka zařízení zřízené v souladu se zvláštním předpisem, jímž je stavební zákon. Je tedy logické považovat za součást skládky všechny objekty, uvedené ve výroku příslušného povolovacího rozhodnutí stavebního úřadu. V souladu s tím odvolací orgán, jak už bylo uvedeno, považuje za plochu skládky celou plochu, která je k provozu skládky nutná, a to v rozsahu uvedeném ve stavebním povolení skládky. Z principu věci musí jít nejen o vlastní prostor, sloužící k ukládání odpadů, ale i o plochu, na které jsou umístěna zařízení, bez kterých nelze skládku provozovat. Odvolatelkou citovaný rozsudek vrchního soudu v Praze č.j. 5A 100/98-27 pochází z 16.5.2000 a je třeba konstatovat, že byl dalším vývojem legislativy (nový zákon o odpadech, obsahující novou definici skládky a řešící nově i otázku poplatků za ukládání odpadu) překonán.
3. Rozhodnutím Stavebního úřadu Městského úřadu Velvary č.j. 803-390/94-Výst. ze dne 26.5.1994 byla skutečně povolena stavba objektu SO 106 Příjezdová komunikace. Příjezdová komunikace se podle tohoto rozhodnutí měla vybudovat na pozemku parc. č. 245/8 v k.ú. Uhy, nikoliv na katastru obce Nelahozeves. Potvrzuje to také popis prostorového vymezení stavby na str. 5 výše citovaného rozhodnutí o povolení stavby, kde se uvádí, že stavba je z východu omezena katastrální hranicí s k.ú. Nelahozeves. Z projektové dokumentace je nicméně zřejmé, že menší část této příjezdové komunikace je skutečně umístěna na katastru obce Nelahozeves, a toto rozhodnutí to respektuje (viz výše). Předmětem tohoto rozhodnutí o odvolání proti dotčenému rozhodnutí KÚSK stejně jako předmětem odvolání proti němu je však pouze rozdělení poplatků za skládkování v rámci IV. etapy skládky Uhy, nikoliv poplatků za skládkování v předchozích etapách. Ani jedno z obou rozhodnutí se poplatky za skládkování za předchozí etapy nezabývalo, nemohlo tudíž ani jít o odlišný postup správního orgánu vůči obci Uhy a obci Nelahozeves.
4. Jak je výše vyloženo, odvolací orgán je toho názoru, že z poplatků, vybraných za uložení odpadů v rámci IV. etapy náleží obci Uhy podíl, daný velikostí plochy, kterou zaujímají obslužná zařízení, nezbytná k provozu skládky a ležící na jejím katastru.
5. Kolaudační souhlas je úkon, vydaný podle stavebního zákona, kterým stavební úřad potvrzuje, že stavba je provedena v souhlasu s projektem a že se smí začít používat. V případě skládky vydání kolaudačního souhlasu znamená, že na dotčené ploše lze začít se skládkováním a tudíž také s vybíráním poplatků za skládkování. Stavební úřad vydal kolaudační souhlas č.j. MUKV 22893/2014 VYST dne 2.6.2014 pro 1. fázi výstavby IV. etapy (sektory 1a, 2a, 3a, 4a a 5a) a kolaudační souhlas č.j. MUKV

4510/2016 VYST pro 2. fázi výstavby IV. etapy (sektory 13b, 14b a 15b) dne 23.2.2016. KÚSK ve svém rozhodnutí tedy správně kalkuloval s poplatky, které bylo možné vybírat za uložení odpadu až poté, kdy to na dané části etapy bylo povoleno příslušným kolaudačním souhlasem. V daném případě došlo k tomu, že stavební úřad v souladu s označením používaným v projektu použil v souvislosti se IV. etapou skládky termín „fáze“ nikoliv v tom smyslu, jak ho používá zákon o odpadech (§ 4 odst. 1, písm. j, k, l), nýbrž jako označení jednotlivých dílčích ploch IV. etapy skládky. Vyplývá to mj. ze stavebního povolení na stavbu IV. etapy (č.j. MUKV 40674/2013 VYST ze dne 29.11.2013, kde podmínka 2 v části II. výroku zní: „Těleso skládky je členěno na 27 sektorů pro ukládání odpadů skupiny S-OO. Stavba bude prováděna po jednotlivých fázích ... celkem 7 fází“ nebo např. ze sdělení Stavebního úřadu Městského úřadu Kralupy nad Vltavou č.j. MUKV 12931/2016 VYST ze dne 2.3.2016, kde se uvádí, že stavba je dokončována po jednotlivých fázích.

S ohledem na výše uvedené ministerstvo rozhodlo tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád).

Ing. Miloslav Kuklík,
ředitel odboru výkonu státní správy I

Obdrží:

FCC Uhy, s.r.o., Uhy 160, PSČ 273 24, v zastoupení spol. ŘANDA HAVEL LEGAL advokátní kancelář s.r.o., IČO: 27636836, Truhlářská 13-15, PSČ: 11000 (zástupce)

Obec Uhy, Uhy 31, 273 24 Velvary, v zastoupení spol. ŘANDA HAVEL LEGAL advokátní kancelář s.r.o., IČO: 27636836, Truhlářská 13-15, PSČ: 11000 (zástupce)

Obec Nelahozeves, Školní 3, 277 51 Nelahozeves, DS t42bc1q

Na vědomí po nabytí právní moci:

Krajský úřad Středočeského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství
Zborovská 11, 150 00 Praha 5, DS keebyyf